

QK497,6

JJ59,6

II K
4394

ORDINARIVS
SENIOR ET CETERI DOCTORES
COLLEGII IVRIDICI
NOBILISSIMO AC CLARISSIMO
ADRIANO DEODATO
STEGERO
LIPSIENSIS
SVMMOS IN IVRE HONORES

D. VII. MART. CICDCCXL.

COLLATOS

INDICVNT.

*De nuptiis
uentum auctor
celebratis*

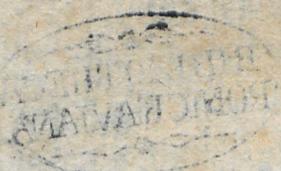
ORDINARIAS
SINIS ET CULTU DOCTRINAE
COLLEGII TURRICI
NAUTICIS AD CERTAM
OTARIO DEODATO
SESTERRA

QVM QM IN HIR HONORES

1515. 1516. 1517. 1518.

COLLEGII

NAUTICIS

1515. 1516. 1517. 1518.

Dubium Iurisprudendae Ecclesiasticae
argumentum, quo usque nuptiae
liberorum sine parentum auctoritate
celebratae effectus ciuiles
matrimonii sortiantur, aggressuri,
plerisque diuina iura naturalia
positiuis, et in his iterum vniuersalia
particularibus misceri, ut et con-
fensus expressi indolem a tacito, imo a rati-
bitione nimium et praeter rem, quoad esse-
tum, diuelli deprehendimus. Conciliatio-
nem igitur discordantium canonum et senten-
tiarum allaturi, primo Iuris diuini naturalis et
positiui, dein Canonici, post Iustinianei hac in re

A 2

pla-

IV

placita praemitti debere arbitramur. Natūrae enim lege liberis, saltem donec familiae pars sunt Parentum, Patris praecipue in nuptiis ineundis consensum negligere absque irritatio-
nis periculo haud integrum est: GROTIUS de
I.B. et P.L.II.5.3. PVFENDORF. de *I.N.*
et *G.L.VI.2.14.* BVDDEVS *Theol. Moralis*
P.II.c.3.S.6. §.30. quod et indoles status
familiae euincit, et exempla gentium moratio-
rum a GERHARDO *Locor. Theol. T.VII.*
loco de coniugio §.64. et MORNACIO ad
L.2. ff. de R.N. excitata satis demonstrant.
Eadem plane ratione lege diuina promulgata,
Num. XXX, 4. sequ. irritatur votum vel iure
jurando corroboratum puellae, quae in domo
Parentis est; vt ex hoc, GERHARDVS *l.all.*
§.61. ducto argumento a majori ad minus con-
cludat, patrem, qui filiae votum Deo factum
contradicendo irritum reddit, multo magis
promissionem matrimonialem a filia alteri fa-
ctam rescindere posse. Integrum quoque erat
Patri Nuptias filiae quamvis vitiatae Exod.
XXII, 16. 17. impedire: quod vt iuri morali
adeoque vniuersali et perpetuo acceptum fe-
runt nostrates, GERH. loc. cit. CHEMNIT.
in Exam. Conc. Trid. P.II.l.14. ad Can.12.

§.4.

§. 4. CARPOV. *Iurispr. Confst. L. II. Tit. 3.*
def. 39. sequ. ita si quis portiunculam malit le-
 gis Hebraeorum forensis, hoc ipso confitebitur,
 imperium ciuale in liberos potestati patriae sub-
 jectos ad exemplum diuini legislatoris , leges
 recte pretendere posse , cum diuina illa ad mi-
 nimum id ostendat, hoc quod ea praecipieba-
 tur, cum naturae lege non pugnare. G R O T.

L. I. c. 1. §. 17. THOMAS. *Iurisprud. diuinæ*
 L. I. c. 2. §. 129. seq. BVDDEVS *Theol. Mo-*
ralis P. II. c. 1. §. 15. in notis. Nec ab ea
 sententia recessit antiquiorum Canonum et De-
 cretalium doctrina. In Gratiani compilatione
 c. 30. qu. 5. c. 1. luculentus est locus, qui etiam si
 EVARISTVM autorem non habeat, sed ad De-
 cretales Ante-Siricianas spurias pertineat, quas
 Seculo VIII. ab Isidoro quodam orbi obtrusas
 docuit BLONDELLVS in *Pseudo-Isidoro* et
 Turriano *Vapulante*, vid. FRANCISCVM PA-
 GIVM in *Euaristo T. I. p. 10.* et vehementer
 dolet BALVZIVS in *praef. ad Reginonem de*
disciplina Ecclesiastica §. 3. et in *praef. ad*
Augustinum de emendatione Gratiani §. 2.
 aetatis tamen illius ea in re mentem conf. NI-
 COLAI I. *Epistol. C. 30. qu. 5. c. 5.* expri-
 mit , quam apud eundem GRATIANVM

VI

I. all. c. 45. et c. 32. qu. 2. c. vlt. priorum quoque
Synodorum Canones Carthaginensis et Tole-
tanae tertiae, Leonis item I. auctoritas satis tuen-
tur. CHEMN. *I. all.* DVAREN. *de Nuptiis c. 2.*
ad Tit. soluto matrim. CORASIVS *Miscell.*
L. I. c. 14. MERILLVS *ad pr. Inst. de Nupt.*
AERODIVS de Iure Patrio p. 649. Quid de-
nique hic egerit Ius Romanum, vel Iustinia-
neis nouis instillandum, putauit Imperator, qui
vbi *pr. I. de Nupt.* inter praecpta legum in iu-
stis nuptiis celebrandis obseruanda istam quo-
que retulisset cautionem, dum tamen, si filii
familiarum sunt, consensum habeant paren-
tum, quorum in potestate sunt, mox addit,
nam hoc fieri debere et Civilis et Naturalis
ratio suadet in tantum, ut iussus Patris
PRAECEDERE debeat, et ne quid perfectio-
ni legis deesset hanc horrendi carminis sanctio-
nen *§. 12. eod. subiicit:* Si aduersus ea,
quae diximus, aliqui coierint nec vir, nec
vxor, nec matrimonium, nec dos intelligitur.
Itaque ei qui ex eo coitu nascuntur in pot-
estate patris non sunt, (quantum ad patriam
potestatem pertinet) quales sunt ii, quos
mater vulgo concepit: nam nec hi patrem
babere intelliguntur, cum et iis pater incer-
tus

tus fitos Quod a non insimi subsellii interpre-
 tibus MERILL. d. l. BACCHOVIO ad pr. I. de
Nupt. in fin. FRANZKIO Exerc. II. qu. 5. in eam
 partem accipitur, vt nec post l. 5. C. de *Nuptiis*
 ratihabitionis in praeteritum hic aliqua vis sit. Id
 equidem obscurum non est, consensum nuptias
 praecedentem qualem exigunt leges, non nisi
 expressum esse posse, quod tacitus in sciente fa-
 ctum ipsum aut comitetur aut demum subsequatur.
 l. 7. C. ad SC. Macedon. l. 25. C. de donat.
inter Vir. et Vx. At si ad singula ex diuina
 naturali er reuelata lege capita attendamus, id
 inde conficiemus, parentum maxime Patris vt
 familiae capititis, consensum requirendum esse,
 quo ipso tamen neque tacitus, scientis patientia
 innixus, cum contradicere deberet et libere pos-
 set, nec ratihabitio, quae rerum actarum appro-
 batio est, excluditur. Deinde Patrem irritare,
 votum et nuptias posse; vt vero iure isto vta-
 tur, non cogi. Quodsi enim cognouerat Pa-
 ter votum filiae, quod pollicita est, et iuramen-
 tum, quo obligauit animam suam, et tacuerat,
 voti vtique rea erat: Sin autem eodem die, vt
 audierat, contradixerat Pater, et vota et iura-
 menta eius irrita erant, Num. XXX, 46. Stu-
 prum inferens, stupro cognitam aut dotat aut
 ducit.

VIII

ducit, Exod. XXII, 16. Deut. XXII. 29. Sed si Pater Virginem dare noluerit, dat pecuniam iuxta modum dotis Exod. c. all. v. 5. 17. qua in re meminisse debemus, quod quae eius generis sunt, ut solam facultatem agendi tribuant, necessitatem autem ius persequendi non impo-
nant (iuris permittentis dicunt) in Statu Ciuitatis, in quo cuiusuis ius, quod in potestate eius situm est, arbitrio imperantis ad finem publicae rei attemperato subest, mutationi obnoxia esse, ut proinde minime iniuria fiat patri, si matrimonium ignorantे eo vel inuito a filio contratum, modo interdictis Leuit. XVIII. et XX. propositis non feriatur, rescindi prohibeatur. Constat praeterea Ius Pontificium recentius, quod qua Compilatione Gregoriana comprehenditur, Ecclesiae nostrae, si doctrinae receptae publicisque institutis non aduersatur, in matrimoniorum causis prae Iustiniane sequuntur, eiusmodi coniugia, si ad Glossatores et interpretes illius, qui Consensum Parentum non ad necessitatem, sed ad honestatem referunt, oculum intendamus, GLOSSA in C. sufficiat 27. qu. 2. GREGOR. TOLOS. in Syntagm. L. IX. C. 3. n. 7. LANCELLOTT. Instit. L. II. Tit. 2. §. 2. ESPEN. Iuris Ecclesiastici Vniuers. P. II. T. 12.

T. 12. C. 4. n. 19. et seqq. omni modo rata habere; itemque cautum esse in Declaratione Religionis CAROLIV. A. 1548. Tit. vom Sacrament der Ehe 5. 9. Rigorem etiam Legis Iuliae et Papiae, quas per Praecepta Legum innuit Iustinianus, plurima mitigauit sequior Iurisprudentia, in l. 68. de iure dotium iuncta l. 7. §. 1. ff. de Sponsal. quas si ad filii nuptias familiam egredientis, quod praestantissimi ICtivoluerunt, v. CVIAC. in notis secundis ad Tit. Instit. de Nupt.. MERIL. l. all. restringamus, in auxilium tamen venit Constitutio ALEXANDRI allegata in l. 5. C. de Nupt. quae patrem exhibit cognitis filii familias nuptiis non contradicentem, et dum de Patre loquitur qui et cognoscere potuit et contradicere MERILLII explicationem, qui absentem, furiosum, aut captum ab hostibus fingit, facile elidet. Accedit quod Iure Codicis, ratihabitio omnis, si alterius ius non interuertat, in praeteritum valeat, et ad principium aëtus retrotrahatur. l. 7. C. ad SC. Maced. l. 25. C. de Donat. inter Vir. et Vxor. BALDVIN. et ACOST. ad pr. I. Nupt. HVBER. in Praelect. ad Tit. Instit. de Nupt. §. 10. et π. Tit. de ritu nupt. §. 5. vt inciūile fuerit, illud quod additur l. 5. alleg. NON VERENDVM scili-

B

cet

cet esse, nepotem suum non agnoscat, in nepotem secuto demum consensu tacito natum velle transcribere. Consensum igitur tacitum admittunt plerique omnes. CARPZOV.
L. II. Tit. 3. def. 42. ENENCKEL. de Privileg. Parentum priu. 6. c. 2. BRUNNEM. ad l. 5. C. de Nupt. HOPP. ad S. 1. I. de Nupt. BERGER. in El. Proc. Matrim. S. 33. LEISER. Med. ad π. Vol. V. Spec. 291. Med. 5. quod nihil intersit, quo pacto interueniat verbis an factis animi sensa exprimentiibus, cuiusmodi silentium liberum cum scientia rei ad ius silentis pertinentis coniunctum merito pro consensu habetur. R. 43. de Reg. Iur. in 6to. MASCARD. de Prob. Concl 1360. n. 1. MENOCH. L. II. Praef. 74. n. 6. sequ. Quando autem de ratihabitione quaeritur, an in praeteritum efficax sit, nonnulli affirmare dubitarunt, GERHARD. in resp. apud Dekenum Vol. III. S. 4. n. 29. CARPZOV. l. all. def. 41. sed praeter rem, ut opinamur, nisi incestus causa, lege diuina notata, refragetur. Nam quod illos mouet coniunctionem diuinam, quae, non nisi obseruatis diuinis praeceptis adesse posset, impediri, minime id efficit, quo minus accidente ratihabitione

tione eius, cuius ius laesum est, in legitimum retro matrimonium euadat; praecipue cum et liberorum intermedio tempore editorum saluti sit consulendum. CHEMNITIUS certe ob hanc ipsam causam et quo scandalum evitetur, rescissionem noluit, *l. alleg. §. 5.* Eandem in sententiam responderunt Lipsienses Theologi apud D E D E K E N V M *l. all. n. 41.* vbi hanc communem vocant obseruantiam Consistoriorum. Vulgata etiam doctrina et in foro recepta, quamque ipsimet admittunt dissentientes, GERHARD. *in loco de Coniugio §. 164.* et CARPOV. *L. II. def. 60.* Sponsalia sine Parentum consensu contracta, accidente copula carnali siue praecesserit, siue sequatur, haud rescindi, sed consummationem per benedictionem sacerdotalem contrabentibus iniungi ob matrimonium presumptum. *c. 30. X. de Sponsal. BEVST. de Matrim. 47.* CYPRAEVUS de Sponsalibus *c. 10. §. 16.* Nec ambigitur liberos naturales hodie etiam ex stupro conceptos per subsequens matrimonium ita legitimari, ac si legitiimi nati essent. Quibus positis, non potest non matrimonium firmum in facie Ecclesiae rite celebratum, legitimum etiam retro

XII

reddi, ratihabitione Parentum ex interuallo
 accedente; idque in ipsis rerum argumentis
 obtinere plures nostratum testantur, ENEN-
 CKEL. l. all. c. 2. n. 7. BRVNNE M. ad l. 5.
 C. de Nupt. SCHILTERVS Exerc. 3. ad
 ff. §. 12. HOPP. ad §. 1. Inst. BERGER.
 l. all. LEISER. l. 1. med. 5. Quamuis
 etiam sine Consensu Parentum sponsalia vi-
 omni careant, nuptias tamen illis etiam inuitis
 secutas, nisi Ordinationibus Ecclesiasticis
 prouincialibus aliter sanctum sit, non irritari,
 CHEMNIT. in Exam. Concil. Trident.
 P. II. l. 14. ad Canon. 12. §. 5. ait, et Theo-
 logi Lipsienses apud DEDEKENVM, qui
 hanc communem opinionem esse docent,
 profitentur. SCHILTER in Elementis Iu-
 rispr. ad Tit. de Nupt. §. 2. a poenis tamen
 priuatis et publicis exhaeredatione, migra-
 tione aliquaque, non immunes existimant. De-
 inde et illud obseruandum, quod ut si vel ma-
 xime nullae dici possint, Iudicem tamen Ec-
 clesiasticum non ex officio procedere, sed
 illius, cuius ius laesum intelligitur, implora-
 tionem expectare, atque ita eiusmodi nu-
 ptias manere integras, si Parentes iure suo
 non vtantur. Sufficere autem haec illu-
 strando

strandu argumento dubio poterunt , cum in-
stituti ratio vitam ac studia
ADRIANI DE ODATI
S T E G E R I
L I P S I E N S I S

commemorare postulet. Natus ille est Lipsiae
 An. M DCC XIX. d. XXVII. Iulii, parente Illustri
 et Magnifice ADRIANO STEGERO, *ICTo, S.*
Caesar. Maest. a Consiliis et Reg. Maest. Polon.
Consiliario Aulae et Iustitiae, Vrbis Lipsien-
sis Consule, et Senatus Seniore, Scabinatus-
que Assessore, Matre vero IVLIANA SVSAN-
NA, gentis SCHACHERIAE. Rudimentis literarum priuata magistrorum institutione depositis, in contubernium et conuiictum datus est
 GESNERO, Rectori tunc temporis Scholae Thomanae, iam Professori in Academia Goettingensi Celeberrimo, cui in docendis humanioribus M. DRESIGIVS, in explicanda Philosophia D. OLEARIVS, in stilo excolendo M. KORTHOLD, in Iure Naturae tradendo et hi-

XIV

istoria patria enarranda M. ASSMANNVS, in
Antiquitatibus Romanis enucleandis Prof.
CHRISTIVS, et in historia vberius edifferen-
da **MASCOVIVS** successerunt. His copiis in-
structus non dubitauit publico se committere;
Hinc A.D. M DCC XXXIV. orationem Latinam
ipso die festo Paschatos in templo Paulino ha-
buit, et paullo post, praeside M. **DRESIGIO**
dissertationem de cicuta Atheniensium poena
publica, in philosophorum auditorio defendit:
Quo factum est, ut ab Inlyto Philosophorum
ordine prima ipsi laurea deferretur. Animo
deinde ad Iurisprudentiam appulso, historiam
iuris et Institutiones praeceunte D. **MARCHIO**,
Pandectas et Ius Canonicum duce priuatissimo
D. **SCHOENIO**, Ius Feudale et praxin, praec-
ceptore D. **BAVERO**, Ius publicum Doctore
MASCOVIO hausit. His iuris scientiae subfi-
diis munitus, praeside D. **RIVINO** Ludouicia-
nas institutiones in ICtorum auditorio nunc de-
fendit, nunc oppugnauit, et Candidati summae
in vtroque Iure dignitatis officio satis fakturus
moderante **RECHENBERGIO** A. MDCCXXXVII.
vindicias manibus consertis sumendas ex lege
XII. tabularum publico ICtorum examini sub-
icxit.

e cit. A. M D C C C X X X V I I I . a Philosophorum
ordine summos in philosophia honores retu-
lit, quorum iura hoc ipso anno habita disserta-
tione de antiquissimis Tropaeis populi Ro-
mani afferuit. Eodem, quem diximus, an-
no, vtroque examine superato pro licentia
summos in iure honores capessendi dissertatio-
nem inauguralem ad legem Municipalem Ro-
manorum sine praeside publice propugnauit,
et dein, comite nunquam satis laudando *Ioan-*
ne Ludouico Grimmio peregrinationem in
exteris regiones instituit, ac vniuersa Italia
peragrata, et superato perquam difficulti mor-
bo, per Galliam Cisalpinam in Transalpinam
profectus iam Parisiis versatur; per Belgium
vero et Saxoniam inferiorem, Deo bene
inuante, proxime redditum honos ille in
Iure Summus exspectat, quem etiam absenti
decernere statuimus. Quum enim omnibus
illis, quae a Doctoribus, qui ad Ius Ordi-
nis nostri adspirant, praestanda sunt, ante dis-
cessum egregie satisfecerit, iura eius et prae-
mia diutius morari noluimus, quod hone-
stiorum inde fructum ex laetitia Venerandi
Senis Patris ipsum percepturum praeuidere-
mus,

QK TTK 43 94

x 3379264

VD 18

XVI

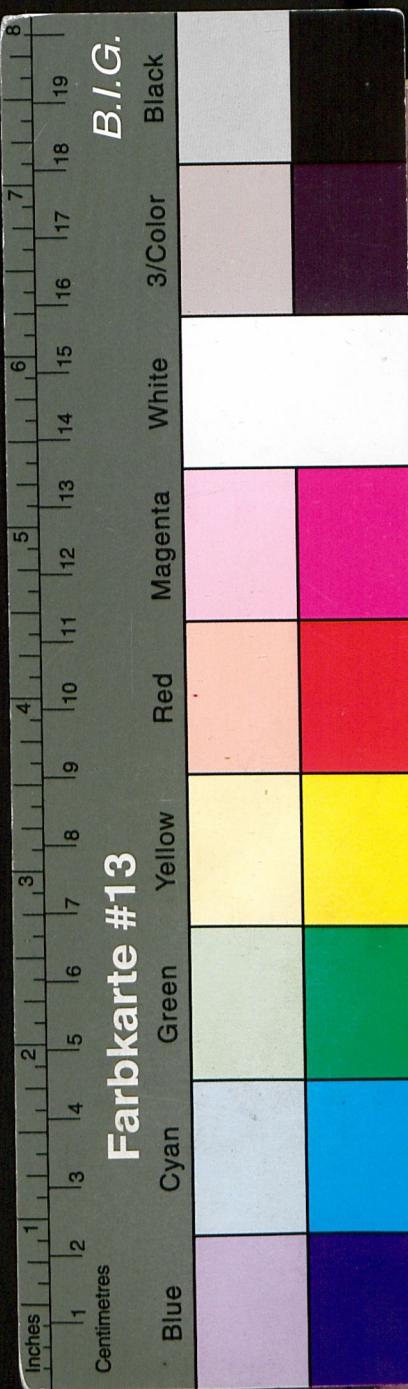
mus, et cum ipso simul laetaremur. Solenni
igitur Diplomate, publico sigillo munito, non
modo ex hac die Iuris vtriusque summos ho-
nores ipsi largimur, sed et illis, inter nos, ¹
Doctoribus in albo Collegii adscribendum
curauius, qui suo loco et ordine aliquan-
do inter eos, qui de Iure respondent, admit-
tuntur. Faxit Deus feliciter. Dab. VII.
Mart. CCCC XL. Lipsiae.

EX OFFICINA LANGENHEMIANA.

467

B.I.G.

QK4976

J546

Hk
4394

ORDINARIUS
SENIOR ET CETERI DOCTORES
COLLEGII IVRIDICI
NOBILISSIMO AC CLARISSIMO
ADRIANO DEODATO
STEGERO
LIPSIENSIS

SVMMOS IN IVRE HONORES

D. VII. MART. CIOCCXL.

COLLATOS
INDICVNT

De nuptiis suorum amato celebratis

